

Wěnc wjele swjećiši,
Při brjohach Rhajnskoh' zliwa
Běd howri ryćeński.

N a n , m a é , b r a t ě a , s o t r y :

Ze sylzu wokošany
Čehń^{syno}
bratře k tvojim žnjam,
Čehń škitej poručany
Tym swjatym jandželam,
Hdžež tež će zemja nosy,
Za tebje wutroba
Tu wo dnjo, w nocy prosy,
Naš duch će wobdawa.

D ž ě d a w o w k a :

Tež ja běch wojak něhdy,
Lipsk naše znaje žně,
Jow bluzny, ranow slědy
Su česne swědčenje, —
Za česé a prawo džělaj,
Wšak Boha k troštej maš,
[: So poruč jom a spěwaj
Swój swjaty wótčenaš. :]

Variant: A hdyž dzeń horcy maš,
Čim nutrnišo spěwaj
Swój swjaty w.

N j e w j e s t a :

Kaž doľho žórła změje
Tam Rhajn a žołmow rój
A naš kraj žnje a syje —
Sym twoja a ty mój.
A njewidžu će zasy,
Maš smjercé ty sudženu,
Tam horka mamoj kwasy,
Mój wěnc tam přinjesu!

S y n :

Do bitwy truba trubi,
Wusk třělbow hižo rži —
Dha hamjeń, božmje, lubi,
Tu moji wutrobni,
My widžimy so zasy,
To kózda duša wěr
A rjeńše žně a časy
Syć budža swjaty měr!